

Sygn. akt II AKa 252/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Rafał Kaniok

Sędziowie: SA – Ewa Jethon

SO (del.) – Dorota Radlińska (spr.)

Protokolant: Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Mariusza Grzegorowskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2020 r. w Warszawie

sprawy:

D. K., ur. (...) w W., s. Z. i H.,

oskarżonego o czyny z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 12 kwietnia 2019 r. sygn. akt XII K 50/18

I. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

I. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>II AKa 252/19</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2019 roku, sygn. akt XII K 50/18.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
			-----	-----
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
<p>Wskazać fakt</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>
	<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
	<p>zarzut obrazy art.5§2 k.p.k. art. 7 k.p.k. art. 366§1 k.p.k. i art. 172 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>zarzut obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>zarzut obrazy art. 424 §1 pkt 1 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.

Zarzuty podniesione przez obrońcę:

- wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd I instancji nie naruszył wskazanych w punkcie I apelacji przepisów. Dokonując wszechstronnej oceny materiału dowodowego w tym także zeznań świadków G. P., M. P. i M. T. – Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych co w konsekwencji doprowadziło do przypisania oskarżonemu jednego z zarzuconych w akcie oskarżenia czynów. Począwszy od strony 4 uzasadnienia – Sąd I instancji wskazał z jakich powodów uznał poszczególne dowody za wiarygodne, a którym wiarygodności odmówił. Ocena ta została w całości podzielona przez Sąd Apelacyjny, zatem za zbędne uznać należy przytaczanie stanowiska Sądu I instancji w tym zakresie. W żadnym razie nie doszło także do naruszenia art. 5§2 k.p.k. Za Sądem Najwyższym wskazać należy, iż : „Dla zasadności zarzutu obraży art. 5 § 2 k.p.k. nie wystarczy zaprezentowanie przez skarżącego własnych wątpliwości, co do stanu dowodów. O naruszeniu tego przepisu można mówić wówczas, gdy sąd ustalając, że zachodzą niedające się usunąć wątpliwości, nie rozstrzygnie ich na korzyść oskarżonego, co w tej sprawie nie miało miejsca.” /postanowienie S.N. IIIKK 306/2019/. Analogicznie w przedmiotowej sprawie – obrońca kwestionując ocenę dowodów, której dokonał Sąd I instancji zaprezentował subiektywne wątpliwości, które w żadnym razie nie wykazały aby Sąd Okręgowy naruszył normę z

art. 5§2 k.p.k. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy art. 366§1 k.p.k. i art. 172 k.p.k. Analiza akt nie budzi żadnych wątpliwości, że Przewodnicząca nie tylko dążyła, ale wyjaśniła wszystkie istotne okoliczności przedmiotowej sprawy. Skarżący nie wykazał także aby doszło do naruszenia normy art. 172 k.p.k. Jedynie jednym zdaniem / str. 5 apelacji/ obrońca stwierdził, iż istniała możliwość konfrontacji świadków w przedmiotowej sprawie. Co istotne skarżący nie wskazał których świadków i na jaką okoliczność, która mogłaby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy należało skonfrontować.

Nie był zasadny zarzut wskazany w punkcie II apelacji. Wbrew twierdzeniom obrońcy, Sąd I instancji dokonał analizy wszystkich istotnych dowodów, które zgromadzone zostały w przedmiotowej sprawie. Ponownie wskazać należy, iż także tym razem zarzut obrazy art. 7 k.p.k. był chybiony. Sąd I instancji dokonał szczegółowej analizy zeznań wszystkich świadków, czemu dał wyraz w uzasadnieniu /str. 4-9/. Co istotne – Sąd I instancji dostrzegł rozbieżności w zeznaniach np. G. P. i M. P.. Okoliczność tę poddał stosownej analizie, a zeznania świadków ocenił co wskazał w sporządzonym uzasadnieniu /str. 5/.

Oдноśnie zarzutu wskazanego w punkcie III apelacji - wskazać należy co do zasady na regulację z art. 455a k.p.k. Dodać przy tym należy, iż wyrok Sądu Okręgowego wbrew twierdzeniom obrońcy nie jest wewnętrznie sprzeczny. Analiza i ocena materiału dowodowego przedstawione zostały przez Sąd I

instancji w uzasadnieniu w sposób wymagany przez art. 424 k.p.k. Na marginesie wskazać należy, iż §1 wskazanego przepisu zobowiązuje sąd do zwięzłego przedstawienia stanowiska w uzasadnieniu. Sąd I instancji w pełni wymogom tym sprostał.

Nie zasługiwało także na akceptację stanowisko obrońcy wskazane – jedynie na marginesie – w uzasadnieniu apelacji /str. 6/ a odnoszące się do wymiaru kary. Także w tym zakresie Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska skarżącego, jakoby kara wobec oskarżonego wymierzona została całkowicie dowolnie. Sąd I instancji wskazał / str. 12-13 uzasadnienia/ jakie okoliczności miał na uwadze przy wymiarze oskarżonemu kary. Stanowisko Sądu I instancji także w tym zakresie zostało w całości zaaprobowane przez Sąd Apelacyjny.

Zarzuty podniesione przez prokuratora.

Podnosząc błąd w ustaleniach faktycznych odnoszący się do uniewinnienia oskarżonego od czynów z punktu I i III aktu oskarżenia – prokurator w żadnym razie nie wykazał aby Sąd I instancji faktycznie dopuścił się wskazanego uchybienia. Wbrew twierdzeniom prokuratora- Sąd I instancji zasadnie uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do przypisania oskarżonemu czynów zarzuconych mu w punktach I i III aktu oskarżenia. Nie sposób podzielić stanowiska prokuratora, iż z faktu stworzenia zorganizowanej grupy przestępczej przez G. P. wywodzić należało przynależność oskarżonego do tej grupy / rozważania ze stron

od 4 do 5 apelacji/. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w całości podzielił rozważania Sądu I instancji / str. 9 uzasadnienia/. Odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie III aktu oskarżenia- Sąd Apelacyjny w całości podzielił stanowisko Sądu Okręgowego / argumentacja na stronach 9-10 uzasadnienia/. Zarówno Sąd I instancji jak też prokurator poddali analizie zeznania G. P. w zakresie możliwości przypisania oskarżonemu czynu z punktu III aktu oskarżenia. Rację należało przyznać Sądowi I instancji, że z zeznań wskazanego świadka nie sposób przypisać oskarżonemu wytwarzania kokainy, tj. czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Zarzut prokuratora w tym zakresie nie jest zasadny. Za chybiony uznać należało także zarzut prokuratora /str. 7 apelacji/, że Sąd I instancji rozważyć powinien ewentualnie zmianę kwalifikacji prawnej czynu z punktu III aktu oskarżenia i przypisać oskarżonemu czyn polegający na obrocie kokainą. Stanowisko skarżącego w tym zakresie nie mogło odnieść zasadniczo żadnego skutku na obecnym etapie postępowania. Zauważyć bowiem należy, iż Sąd I instancji przypisał oskarżonemu czyn z punktu II aktu oskarżenia, który polegał na udziale oskarżonego w obrocie środkami odurzającymi w okresie od listopada 2012r. do lutego 2013r. W zakresie tego czynu wyrok nie został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego. Zauważyć należy, iż ewentualna zmiana kwalifikacji czynu z punktu III aktu oskarżenia i przypisanie oskarżonemu czynu polegającego na udziale w obrocie środkami odurzającymi prowadziłoby w istocie do zmiany opisu czynu

z punktu II aktu oskarżenia poprzez jego rozszerzenie o środek odurzający w postaci kokainy. Przemawia za tym identyczny okres, który wskazany został w punktach II i III aktu oskarżenia, jak też współdziałanie z tymi samymi osobami. Skoro przypisany oskarżonemu czyn z punktu II aktu oskarżenia nie został w żadnym zakresie zaskarżony na niekorzyść oskarżonego, to także ewentualna zmiana na niekorzyść oskarżonego nie będzie już możliwa. Stąd też wskazany powyżej zarzut prokuratora, odnoszący się do ewentualnej zmiany kwalifikacji czynu z punktu III aktu oskarżenia na obecnym etapie uznać należało za bezprzedmiotowy.

Nie budzi żadnych zastrzeżeń rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Argumentacja prokuratora w zakresie kwestionowania stanowiska Sądu Okręgowego w tym przedmiocie nie była przekonująca. Fakt wymierzenia wobec oskarżonego grzywny – wbrew twierdzeniom skarżącego nie obligował Sądu do automatycznego obciążenia go kosztami sądowymi. Sąd I instancji wskazał /str. 13 uzasadnienia/ z jakich powodów zastosował wobec oskarżonego instytucję z art. 624§1 k.p.k. Argumentacja Sądu Okręgowego jest w całości przekonująca. Tym samym Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu prokuratora w tym zakresie.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego

zasadny

częściowo zasadny

od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa	# niezasadny	
Uchylenie wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Niezasadność podniesionych zarzutów apelacyjnych oraz brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu spowodowało nieuwzględnienie żadnego z wniosków skarżących.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
	brak
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok w całości.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	

Niezasadność podniesionych zarzutów apelacyjnych oraz brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
	----- # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
-----	-----
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.	

4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		

5.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylenia.		

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Damian Kaźmierski	pkt II	Zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

7. **PODPIS**

Rafał Kaniok :

Ewa Jethon : Dorota Radlińska:

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego D. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XII K 50/18		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XII K 50/18		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana